

Les 5 Als de stenen spreken

S A B B A T M I D D A G

Kerntekst

Hebreeën 11:24, 25 HSV

Door het geloof heeft Mozes, toen hij groot geworden was, geweigerd een zoon van de dochter van de farao genoemd te worden. Hij koos ervoor liever met het volk van God slecht behandeld te worden dan voor een tijd het genot van de zonde te hebben.

Z O N D A G

Lukas 19:40 HSV

En Hij antwoordde hun en zei: Ik zeg u dat de stenen zouden roepen, als dezen zouden zwijgen.

Johannes 20:24-31 HSV

En Thomas, een van de twaalf, Didymus genoemd, was niet bij hen toen Jezus daar kwam. De andere discipelen dan zeiden tegen hem: Wij hebben de Heere gezien. Maar hij zei tegen hen: Als ik in Zijn handen niet het litteken van de spijkers zie, en mijn vinger niet steek in het litteken van de spijkers en mijn hand niet steek in Zijn zij, zal ik beslist niet geloven. En na acht dagen waren Zijn discipelen weer binnen en Thomas was bij hen. Jezus kwam terwijl de deuren gesloten waren, en Hij stond in hun midden en zei: Vrede zij u. Daarna zei Hij tegen Thomas: Kom hier met uw vinger en bekijk Mijn handen, en kom hier met uw hand en steek die in Mijn zij; en wees niet ongelovig, maar gelovig. En Thomas antwoordde en zei tegen Hem: Mijn Heere en mijn God! Jezus zei tegen hem: Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven. Jezus nu heeft in aanwezigheid van Zijn discipelen nog wel veel andere tekenen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn beschreven, opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, gelovend, het leven hebt in Zijn Naam.

M A A N D A G

Nahum 3:2-7 NBG

Hoor, zweepgeklap! hoor, wielengeratel! en jagende paarden en opspringende wagens, steigerende rossen en vlammeende zwaarden en bliksemende lansen, en tal van verslagenen, een menigte doden, en eindeloos veel lijken; men struikelt over hun lijken – vanwege de vele hoererijen der hoer, uitnemend in bevalligheid, meesteres in toverkunsten, volken verkopend door haar hoererijen, en geslachten door haar toverkunsten. Zie, Ik zál u! luidt het woord van de HERE der heerscharen, Ik til uw slippen op tot aan uw aangezicht, en Ik laat aan de volken uw naaktheid zien, aan de koninkrijken uw schaamte. Ik werp vuil op u, Ik maak u te schande en stel u ten toon, zodat al wie u ziet, van u wegvluicht en zegt: Verwoest is Nineve! Wie zal haar beklagen? waar zal ik troosters voor u zoeken?

Jesaja 13:19-22 NBG

En Babel, het sieraad der koninkrijken, de trotse luister der Chaldeeën, zal worden als Sodom en Gomorra, toen God ze onderstboven keerde; het zal in eeuwigheid niet meer bewoond worden, noch bevolkt zijn van geslacht tot geslacht; geen Arabier zal daar zijn tent opslaan, geen herders zullen daar legeren; maar hyena's zullen er legeren en hun huizen zullen vol uilen zijn; struisvogels zullen daar wonen en veldgeesten daar rondhuppelen, wilde honden zullen huilen in de burchten en jakhalzen in de paleizen van wellust. Weldra zal zijn tijd komen en zijn dagen zullen niet verlengd worden.

D I N S D A G

Genesis 15:20 HSV

de Hethieten, de Ferezieten en de Refaïeten,

Exodus 3:8 HSV

Daarom ben Ik neergekomen om het volk te verlossen uit de macht van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, een land dat overvloedt van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

Jozua 1:4 NBG

Van de woestijn en de Libanon ginds tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat, het gehele land der Hethieten, en tot aan de Grote Zee in het westen zal uw gebied zijn.

1 Koningen 10:29 SV77

En een wagen kwam op, en ging uit van Egypte, voor zeshonderd sikkels zilver, en een paard voor honderd vijftig; en also voerden ze die uit door hun hand voor alle koningen der Hethieten, en voor de koningen van Syrië.

2 Kronieken 1:17 SV77

En zij brachten op, en voerden een wagen uit van Egypte voor zeshonderd sikkels zilver, en een paard voor eenhonderd vijftig; en also voerden zij die door hun hand uit, voor alle koningen der Hethieten, en voor de koningen van Syrië.

2 Koningen 3:4-27 NBG

> zie bijlage 1

W O E N S D A G

Jesaja 20:1 SV77

In het jaar, toen Tartan naar Asdod kwam, toen hem Sargon, de koning van Assyrië gezonden had, toen hij krijg voerde tegen Asdod, en het innam;

2 Koningen 19:36, 37 SV77

Zo vertrok Sanherib, de koning van Assyrië, en trok heen, en keerde weer; en hij bleef te Ninevé. Het geschiedde nu, toen hij in het huis van Nisroch, zijn god, zich neerboog, dat Adrammélech en Sarézer, zijn zonen, hem met het zwaard versloegen; doch zij ontkwamen in het land Ararat; en Esar-Haddon, zijn zoon, werd koning in zijn plaats

Genesis 16:1-3 HSV

Maar Sarai, Abrams vrouw, schonk hem geen kind; en zij had een Egyptische slavin, die Hagar heette. Daarom zei Sarai tegen Abram: Zie nu, de HEERE heeft mijn baarmoeder gesloten, zodat ik geen kinderen kan krijgen. Heb toch gemeenschap met mijn slavin; misschien zal ik uit haar nageslacht krijgen. En Abram luisterde naar de stem van Sarai. Toen Abram tien jaar in het land Kanaän woonde, nam Sarai, Abrams vrouw, de Egyptische Hagar, haar slavin, en gaf haar aan Abram, haar man, tot vrouw.

Genesis 25:33 HSV

Toen zei Jakob: Zweer het mij eerst. En hij zwoer het hem. Zo verkocht hij Jakob zijn eerstgeboorterecht.

Genesis 29:24, 29 HSV

24 Ook gaf Laban haar, zijn dochter Lea, zijn slavin Zilpa als slavin.

29 Laban gaf zijn dochter Rachel zijn slavin Bilha als haar slavin.

Hebreeën 11:1 HSV

Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

D O N D E R D A G

Hebreeën 11:24-27 HSV

Door het geloof heeft Mozes, toen hij groot geworden was, geweigerd een zoon van de dochter van de farao genoemd te worden. Hij koos ervoor liever met het volk van God slecht behandeld te worden dan voor een tijd het genot van de zonde te hebben. Hij hield de smaad van Christus voor grotere rijkdom dan de schatten in Egypte, want hij had het loon voor ogen. Door het geloof heeft hij Egypte verlaten zonder bevreesd te zijn voor de toorn van de koning. Want hij bleef standvastig als ziende de Onzienlijke.

1 Samuel 15:2, 3 NBG

Zo zegt de HERE der heerscharen: Ik doe bezoeking over wat Amalek Israël heeft aangedaan, hoe hij zich hem in de weg heeft gesteld, toen het uit Egypte trok. Ga nu heen, versla Amalek, slaat al wat hij bezit met de ban en spaar hem niet. Dood man en vrouw, kind en zuigeling, rund en schaap, kameel en ezel.

Genesis 15:16 HSV

Het vierde geslacht zal hier terugkeren, want de maat van de ongerechtigheid van de Amorieten is tot nu toe niet vol.

V R I J D A G

"Archeology and the Recovery of Ancient History," pp. 99-132 in The SDA Bible Commentary, vol. 1.

BIJLAGE 1

2 Koningen 3:4-27 NBG

Mesa nu, de koning van Moab, was een schapenfokker; hij bracht aan de koning van Israël honderdduizend lammeren op en de wol van honderdduizend rammen. Maar zodra Achab gestorven was, viel de koning van Moab van de koning van Israël af. Koning Joram trok te dien dage op uit Samaria en monsterde geheel Israël. En hij zond tot Josafat, de koning van Juda, deze boodschap: De koning van Moab is van mij afgefallen; trekt gij met mij tegen Moab ten strijde? En hij antwoordde: Ik zal optrekken, ik ben als gij, mijn volk is als uw volk, mijn paarden zijn als uw paarden. Ook vroeg hij: Langs welke weg zullen wij optrekken? En hij antwoordde: In de richting van de woestijn van Edom. Zo ging de koning van Israël op weg met de koning van Juda en de koning van Edom. Maar toen zij zeven dagreizen rondgetrokken hadden, was er geen water voor het leger en de lastdieren die hen volgden. Toen zeide de koning van Israël: Ach, voorzeker heeft de HERE deze drie koningen geroepen om hen in de macht van Moab te geven! Maar Josafat vroeg: Is hier geen profeet des HEREN om door hem de HERE te raadplegen? Toen antwoordde een van de dienaren van de koning van Israël en zeide: Hier is Elisa, de zoon van Safat, die water op Elia's handen goot. En Josafat zeide: Bij hem is het woord des HEREN. Daarop gingen de koning van Israël en Josafat, en de koning van Edom naar hem toe. Maar Elisa zeide tot de koning van Israël: Wat heb ik met u te doen? Ga naar de profeten van uw vader en naar die van uw moeder. Doch de koning van Israël zeide tot hem: Neen, want de HERE heeft deze drie koningen geroepen om hen in de macht van Moab te geven. Toen zeide Elisa: Zo waar de HERE der heerscharen leeft, in wiens dienst ik sta, als ik geen rekening wilde houden met Josafat, de koning van Juda, dan zou ik op u geen acht slaan of naar u omzien. Nu dan, haalt mij een citerspeler. En het geschiedde, toen de citerspeler speelde, dat de hand des HEREN op hem kwam. En hij zeide: Zo zegt de HERE: men make in dit dal vele greppels, want zo zegt de HERE: gij zult geen wind voelen en geen stortregen zien; toch zal dit dal vol water lopen, zodat gij kunt drinken, gij met uw vee en uw lastdieren. En ook is dit nog maar een kleine zaak in de ogen des HEREN: Hij zal bovendien Moab in uw macht geven, zodat gij alle versterkte steden, de keur der steden zult innemen en alle goede bomen vellen en alle waterbronnen dichtstoppen en alle goede akkers met stenen bederven. De volgende morgen, juist bij het brengen van het offer, zie daar kwam water uit de richting van Edom, zodat het land vol water liep. Toen al de Moabieten gehoord hadden, dat de koningen opgetrokken waren om tegen hen te strijden, werden allen bijeengeroepen, die nog de krijgsgordel konden aangorden, ja ook nog ouderen; en zij stelden zich op aan de grens. De volgende morgen vroeg, toen de zon over het water opging, zagen de Moabieten het water tegenover zich rood als bloed; en zij zeiden: Dat is bloed! De koningen zijn voorzeker met elkander in strijd geraakt en hebben elkander verslagen. Nu dan, Moabieten, aan de buit! Maar, toen zij bij de legerplaats van Israël kwamen, stonden de Israëlieten op en versloegen de Moabieten, zodat dezen voor hen op de vlucht gingen; en zij drongen op en versloegen de Moabieten. De steden verwoestten zij, op alle goede akkers wierp ieder zijn steen, zodat zij ze daarmee geheel bedekten; alle waterbronnen stopten zij dicht, en alle goede bomen velden zij, totdat men alleen in Kir-Chareset de stenen had laten overblijven. Toen slingeraars het omsingelden en beschooten, zag de koning van Moab dat de strijd hem te machtig werd; hij nam met zich zevenhonderd mannen die het zwaard konden voeren, om door te breken in de richting van de koning van Edom; maar zij konden het niet. Daarop nam hij zijn eerstgeboren zoon, die in zijn plaats koning zou worden, en offerde hem ten brandoffer op de muur. Toen kwam een grote toorn over Israël, zodat zij van hem wegtrokken en naar hun land terugkeerden.

Lesmateriaal:

Copyright © 2007 by the Office of the Adult Bible Study Guide, General Conference of Seventh-day Adventist.

Bron: www.ssnet.org

Bijbel:

HSV, Herziene Statenvertaling, © Stichting Herziening Statenvertaling 2006

SV77, Statenvertaling 1977, © Nederlands Bijbelgenootschap 1977

NBG, NBG-vertaling 1951, © Nederlands Bijbelgenootschap 1951

Bron: www.herzienestatenvertaling.nl / www.biblija.net